WALT DISNEY'S

Donald Duck

EEN VROLIJK WEEKBLAD

Nr. 2 9 JAN. 1965

BESTE VRIENDEN EN VRIENDINNEN

DEZE week waren de neefjes alleen thuis — en ze verveelden zich.

„Laten we gaan ganzeborden," stelde Kwik voor.

„Hè, dat saaie ouwemannetjes-spelletje!" zei Kwak. „Laten we met de trein gaan spelen!"

„Hè, bah!" zei Kwek, „dat doen we zo vaak! Nee jongens, ik weet wat beters. Laten we gaan telefoneren!"

„Telefoneren? Met wie dan?" vroegen de andere twee neefjes. „Katrien is naar de bioscoop met oom Donald en oma slaapt natuurlijk al, die gaat met de kippen op stok, en . . ."

„Nee, we gaan zomaar iemand opbellen en dan zeggen we iets ijselijks . . ." zei Kwek. „Wacht maar, ik zal je laten horen wat ik bedoel!"

Hij pakte de telefoon en draaide een nummer. „Hallo," zei hij met 'n gekke, lage stem, „uw dak staat in brand! Ik zou maar oppassen!"

Er klonk een gil aan de andere kant van de lijn en Kwek legde proestend de hoorn weer neer.

„Nou ik," zei Kwak en hij draaide weer een nummer. „Hallo," zei hij met een basstem. „Vannacht om twaalf uur wordt er bij u ingebroken. U hoeft uw familiejuwelen niet te verstoppen, want ik weet ze toch wel te vinden!"

Nauwelijks had hij de verbinding verbroken, of Kwak draaide op goed geluk een nieuw nummer.

„U spreekt met de politie," zei hij. „We hebben uw huis omsingeld, er zit een inbreker in uw achtertuin. Schrik niet als er schoten vallen!"

„Hé," zei de stem aan de andere kant van de lijn. „Dat is nog eens goed nieuws! Je spreekt met commissaris Bof. Ik heb vanavond al een paar klachten over jullie binnengekregen. Ik ben blij dat je mij nu ook eens hebt opgebeld. Kom, jongens, doe niet zo flauw en houd op met dat spelletje! Bedenk eens hoeveel last je de mensen bezorgt met die rare praatjes! Jullie houden ermee op, afgesproken? Of anders —" de commissaris verdraaide zijn stem net zoals de jongens dat hadden gedaan, „— weet ik jullie toch wel te vinden en dan zal ik je huis laten omsingelen. Ik zou maar oppassen!"

Opgelucht legden de jongens de hoorn weer op het toestel en ze spraken met elkaar af dat ze nooit weer zulke flauwe spelletjes zouden doen!

OOM DONALD

ONZE WEKELIJKSE PRIJSVRAAG NR. 2

In de hokjes van boven naar beneden woorden ven de volgende betekenis invullen.

1. commando. 2. klomp aarde. 3. bovenste van het hoofd. 4. wordt in een oester gevonden. 5. drukken. 6. krachtig. 7. vogel. 8. ijzeren werktuig om een schip vast te leggen. Heb je de juiste woorden ingevuld, dan lees je in de gele hokjes ven links naar rechts een kleurige gebeurtenis die je dikwijls op oudejaarsavond te zien krijgt. Heb je het woord gevonden, schrijf het dan op een briefkaart en stuur deze vóór 14 januari aan **Donald Duck**,

Postbus 792, Amsterdam. Vermeld duidelijk ja naam, adres en woonplaats en schrijf bovendien aan de adreszijde in de linkerbovenhoek: „OPLOSSING nr. 2". Veel succes!

OOM DONALDS BRIEVENBUS

Annie Geraedts, Swalmen. We hebben helaas geen kalenders meer, Annie! Hoe oud ben je eigenlijk? Je schrijft (of liever gezegd: typt) dat je op een handelskantoor werkt!

Margriet Besselaar, Eindhoven. Dat was een fijne tekening, Margriet! Ik moest je de groeten doen ven alle inwoners van Duckstad. Hoor ik nog eens wat van je?

Iris Helle, Aalsmeer. Wat 'n mooie namen hebben jij en je zusje, zeg! Vind je het nog steeds fijn op school? Vertel me in je volgende brief eens wat voor stukjes je op de piano speelt! Dag, Iris, de groeten aan Naomi.

Ik verwacht deze week weer veel gezellige brieven van jullie! Vergeet je niet je naam en adres op de envelop te zetten en in de linkerbovenhoek: OOM DONALDS BRIEVENBUS? Mijn adres is: Postbus 792, Amsterdam.

ONS ZIEKENLIJSTJE

Ria van der Laar is 12 jaar en spaart postzegels, sigarebandjes en lucifersmerken. Haar adres is: Sanatorium „Beatrixoord", kamer 13, Haren (Gron.).

Annemie Haeren is 12 jaar en spaart filmsterren, speldjes en boeken. Haar adres is: Liduinapav. San. Hornerheide, Horn.

Armin Abercromhie is 4 jaar en al een hele tijd ziek. Sturen jullie hem eens wat mooie kaarten? Zijn adres is: Coornhertkade 64, Alkmaar.

Thea v. d. Velden is 13 jaar en spaart kinder- en dierenkaarten. Haar adres is: Irene Kinderziekenhuis, Kamer 11, Arnhem.

Tam Reijnders is 11 jaar en spaart speldjes, plaatjes van auto's, dieren en bloemen, en suikerzakjes. Zijn adres is: San. Dekkerswald, Kinderpav. Margriet, Groesbeek.

OPLETTEN ALLEMAAL

De winnaars van prijsvraag nr. 47 zijn:

1e prijs: horloge. Vronie Rameckers, Dasstr. 1, **Nijmegen;**

2e prijs: weefdoos: Tonny Bouma, Bijland 24, **Lobith-Tolkamer;**

3e prijs: badmintonspel: M. en A. Fokkema, **Ouderkerk a. d. Amstel;** W. Passchier, **Rijnsburg;** J. Kleij, **Zeist;** R. v. Soest, **Haarlem;** J. Wenninkmeule, **Doetinchem;** E. Heinrich, **Paterswolde;** A. Gusman, **Enschede;** A. Witte Schouten, **Venlo;** Th. Broek, **Amsterdam;** A. d. Wit, **Wieringerwaard.**

Bal: M. Boon, **Den Haag;** Fr. Nijhof, **Gorssel;** E. Reilsma, **Garderen;** K. Beerens, **Tilburg;** A. Koolhaas, **Enkhuizen;** T. d. Ruiter, **Soesterberg;** St. v. Doorn, **Rotterdam-25;** H .d. Jonge, **Steenderen;** B. Tengker, **Apeldoorn;** J. d. Vries, **Andijk;** Yv. Engels, **Nw.-Pekela;** H. Stienezen, **Kilder;** A. Esmeijer, **IJsselstein;** A. Vogel, **Den Andel;** S. Knoll, **Amersfaart;** G. Slootweg, **IJmuiden-Oost;** D. Heinen, **Arnhem;** R. Thiescheffer, **Drachten;** W. d. Hoog, **Driehruggen;** R. v. Leeuwen, **Heeze.**

NIEUWE PRIJZEN

Eerste prijs: een horloge of autoped naar keuze; tweede prijs jongens: bouwdoos; meisjes: weefdoos; 10 derde prijzen: 'n badmintonspel; 20 vierde prijzen: 'n bal.

OPLOSSING KERSTPRIJSVRAAG

„Ik wens je weer een jaar geluk en veel plezier met Donald Duck."

De namen van de prijswinnaars komen in Donald Duck nr. 8.

WALT DISNEY

Dagobert Duck

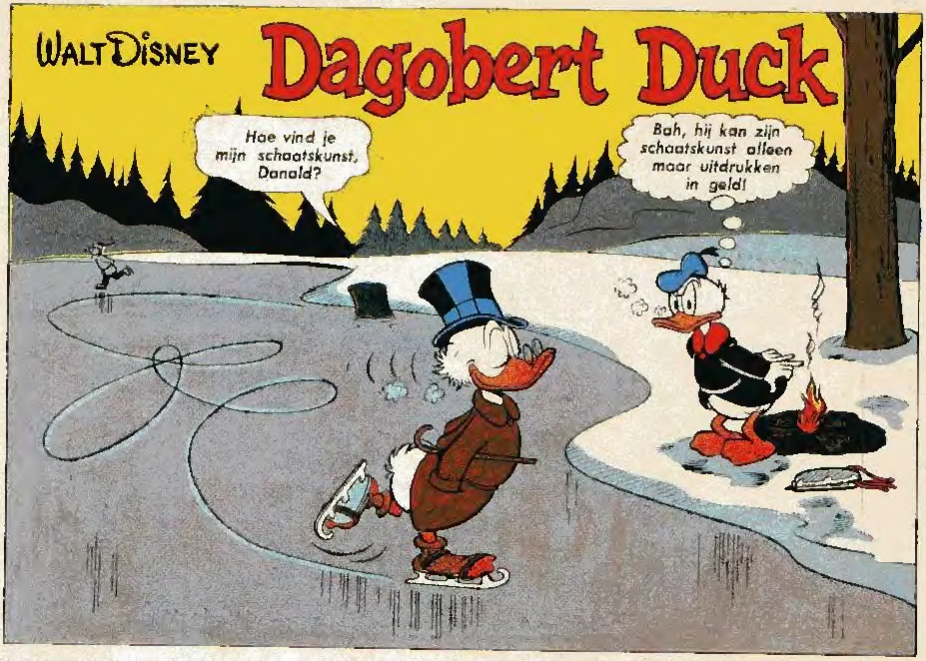

Je denkt toch niet dat ik mijn miljoenen bij elkaar heb gekregen door uit te rusten?
Waarom zou ik?
Nou, kom mee, we gaan weer oefenen! We hebben nu weer rust genoeg gehad!
Hebben we rust gehad?
Nou, schiet op, Donald! Treuzel niet zo!
Een momentje, oom Dagobert!
Wat krijgen we nou?
Nou, ik ben niet van plan kou te lijden, daar buiten! Met dit berevel blijf ik tenminste warm!
Ha! Ik schaats iedere keer weer beter!
Hou op met dat gemopper, Donald, en schaats!
HELP! EEN BEER OP HET IJS!
Wat een belachelijke toestand. Bah!
Ik MOET die wedstrijd winnen! Vooral als de anderen helemaal niet gaan oefenen!
Nou, ze komen er anders al aan — en ze schijnen heel wat van plan te zijn!

KIJK UIT! HIJ KOMT DEZE KANT OP!
BONK!
Kijk eens hoe hard ze er vandoor gaan! Niemand heeft de moed het tegen mij op te nemen!
HELP!
Kijk daar eens! Ze hadden 'n geweer bij zich!
Wel, wel! Ze dachten natuurlijk dat ze me kanden dwingen niet meer te oefenen!
Ik zal ze eens wat laten zien! Volg me!
Oew! Ik durf niet te kijken!
Loop voor je leven!
Help!
Nou, dat zal ze geleerd hebben mij niet tegen te houden als ik de wedstrijd wil winnen!
Ga uw gang maar, ik heb er genoeg van!
Ik ben het beu om steeds op geld uit te zijn!
Hou je gemak maar, jongen! Ik heb ze het een en ander laten zien!
Ik zal ze nog wat duidelijker maken wat ik van plan ben!
Kijk! Daar heb je hem .. ONGEDEERD!
Natuurlijk ben ik ongedeerd!

Dus die beer heeft u helemaal niet aangeraakt, hè?
We zouden u wel geholpen hebben, maar ... eh, we waren met te weinig man!
Beer?
Dat was geen beer! Dat is gewoon mijn neef in een berevel!
De kou is hem vast in zijn bal geslagen!
En nu genoeg gekletst! Wanneer zal iemand eindelijk eens toegeven dat IK de grote prijs van de schaatswedstrijd zal winnen?
Je krijgt vast wel een prijs als je blijft oefenen met die harige neef van je! Haha!
Ja! De wedstrijd was de vorige week! De volgende is pas over 'n jaar!
HAHAHA!
De wedstrijd was de vorige week? (Slik!) Wat moet ik nu tegen Donald zeggen? Hij zal woedend zijn als hij merkt dat hij kou heeft geleden voor niks!
Nou, ik moet er toch wat op verzinnen dat ik nog iets aan dit reisje verdien!
Hmm! Waar is hij nou weer? Ik heb hem hier toch achtergelaten!...
Ik had het kunnen weten! Hij heeft een warm plaatsje opgezocht en slaapt!

Kom, Donald, de wedstrijd gaat niet door!
Maar ik heb net iets anders bedacht!
Grrrom!
GGRROM!
Nou, nou — koest maar! Ik heb juist een manier bedacht om te RUSTEN en TOCH geld te verdienen!
GRRAUW!
Donald, beheers je wat! Ik dacht dat je BLIJ zou zijn!
Je moet toegeven dat die ouwe baas nog flink z'n best doet!
Ja, wedstrijd of geen wedstrijd!
Zei u GEEN WEDSTRIJD?
Wat? Als u hier bent, wie is dan daar buiten?
Ik denk dat het een baze oom is!
Nou, hij zal goed in de war zijn als die beer hem grijpt!
OEI!

Kijk! Hij komt op het hatel af! En DEZE keer is het een ECHTE beer!
UIT DE WEG!
Arme oom Dagobert!
Verdraaid, Donald! Luister nau toch! Je bent onmogelijk!
Even later . . .
Vlug! Hij is boven! Het is allemaal mijn schuld! Ik had hem niet alleen moeten laten!
Ha! Ik ben blij dat je eindelijk dat idiate bereveI af hebt gedaan . . . Hmm! Maar HOE ben je eigenlijk uit bed gekomen?
Uh?
Je moet je wat beter leren beheersen, haort Het heeft me heel wat moeite gekast om je vast te binden!
?
Maar, oom Dagobert, u bent met een ECHTE beer bezig geweest . . . niet met mij!
WAT?
Ooh, hou me vast . . . vang me op, ik geloof dat ik flauw! val!

WALT DISNEY
Rakker
Wat heb ik gehoord over je neefje Flits, die een baantje heeft, Dorus?
Ja! Dat is waar, Rakker! En hij is er vreselijk opgewonden over!
Hij verdient iedere dag een doos hondekoekjes, en dan hebben wij weer feest! Heerlijk!
Wat voert hij dan uit, Dorus?
Of je het gelooft of niet: hij dient als model voor een schilder in het kamp, en zijn portret doet misschien wel mee in een wedstrijd!
Gunst!
Dat moet ik zien! Dag, Dorus, tot kijk!
Even later . . .
Die schilders maken allemaal landschappen! Misschien kan ik Flits vinden op het veld achter het gebouw!
Daar is hij . . . boven op die zeepkist!
Ho, Rakker! Ik kan nu niet met je spelen, hoor!
Dat zie ik! Je boft dat je zo'n fijn baantje hebt!

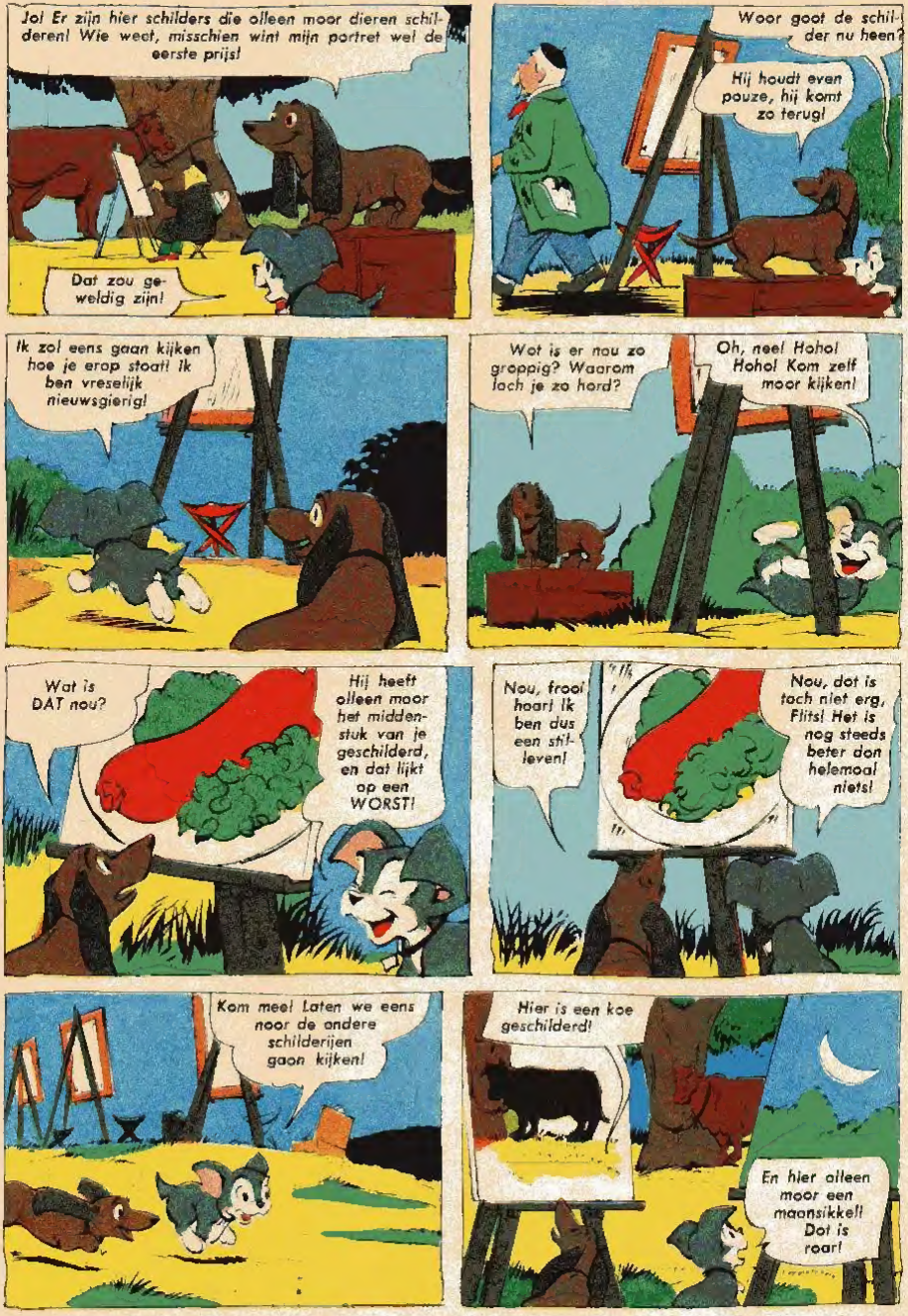
Jo! Er zijn hier schilders die alleen maar dieren schilderen! Wie weet, misschien wint mijn portret wel de eerste prijs!
Dat zou geweldig zijn!
Waar gaat de schilder nu heen?
Hij houdt even pauze, hij komt zo terug!
Ik zal eens gaan kijken hoe je erop staat! Ik ben vreselijk nieuwsgierig!
Wat is er nou zo groppig? Waarom lach je zo hard?
Oh, nee! Hoho! Hoho! Kom zelf maar kijken!
Wat is DAT nou?
Hij heeft alleen maar het middenstuk van je geschilderd, en dat lijkt op een WORST!
Nou, fraai hoor! Ik ben dus een stilleven!
Nou, dat is toch niet erg, Flits! Het is nog steeds beter dan helemaal niets!
Kom mee! Laten we eens naar de andere schilderijen gaan kijken!
Hier is een koe geschilderd!
En hier alleen maar een maansikkel! Dat is raar!

Kijk toch uit, Flits! Je hebt de ezel omvergegooid!
Laat es zien!

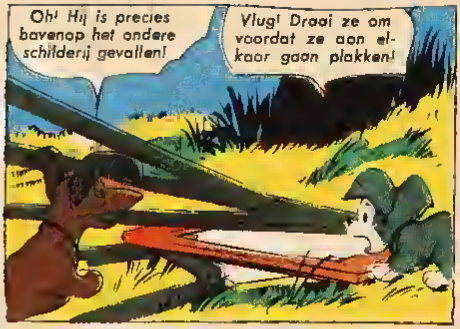
Oh! Hij is precies bovenop het andere schilderij gevallen!
Vlug! Draai ze om voordat ze aan elkaar gaan plakken!

Oh, de verf heeft al losgelaten! De koe zweeft nu boven de maan!
Nou, dat is dan moderne schilderkunst!

Hé, rekels! Ga onmiddellijk bij die doeken weg! Vort!
We kunnen beter doen wat hij zegt!
Ik go met je mee, Rokker!

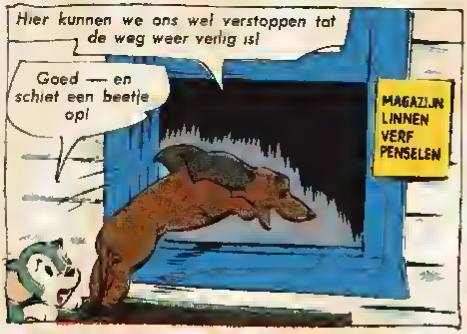
Hier kunnen we ons wel verstoppen tot de weg weer veilig is!
Goed — en schiet een beetje op!
MAGAZIJN
LINNEN
VERF
PENSELEN

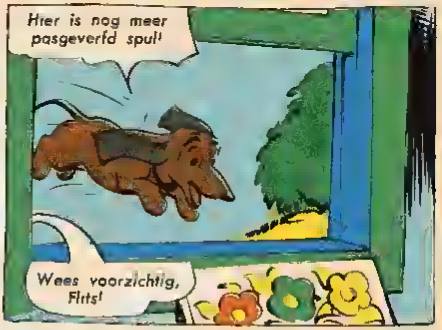
Hier is nog meer pasgeverfd spul!
Wees voorzichtig, Flits!

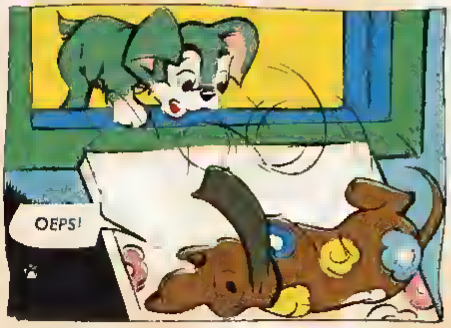
OEPS!

Hahal Neem me niet kwalijk, maar je ziet er zo gek uit in dat geblaam de velletje!
Sta nu niet te lachen! Help me liever het eraf te krijgen!

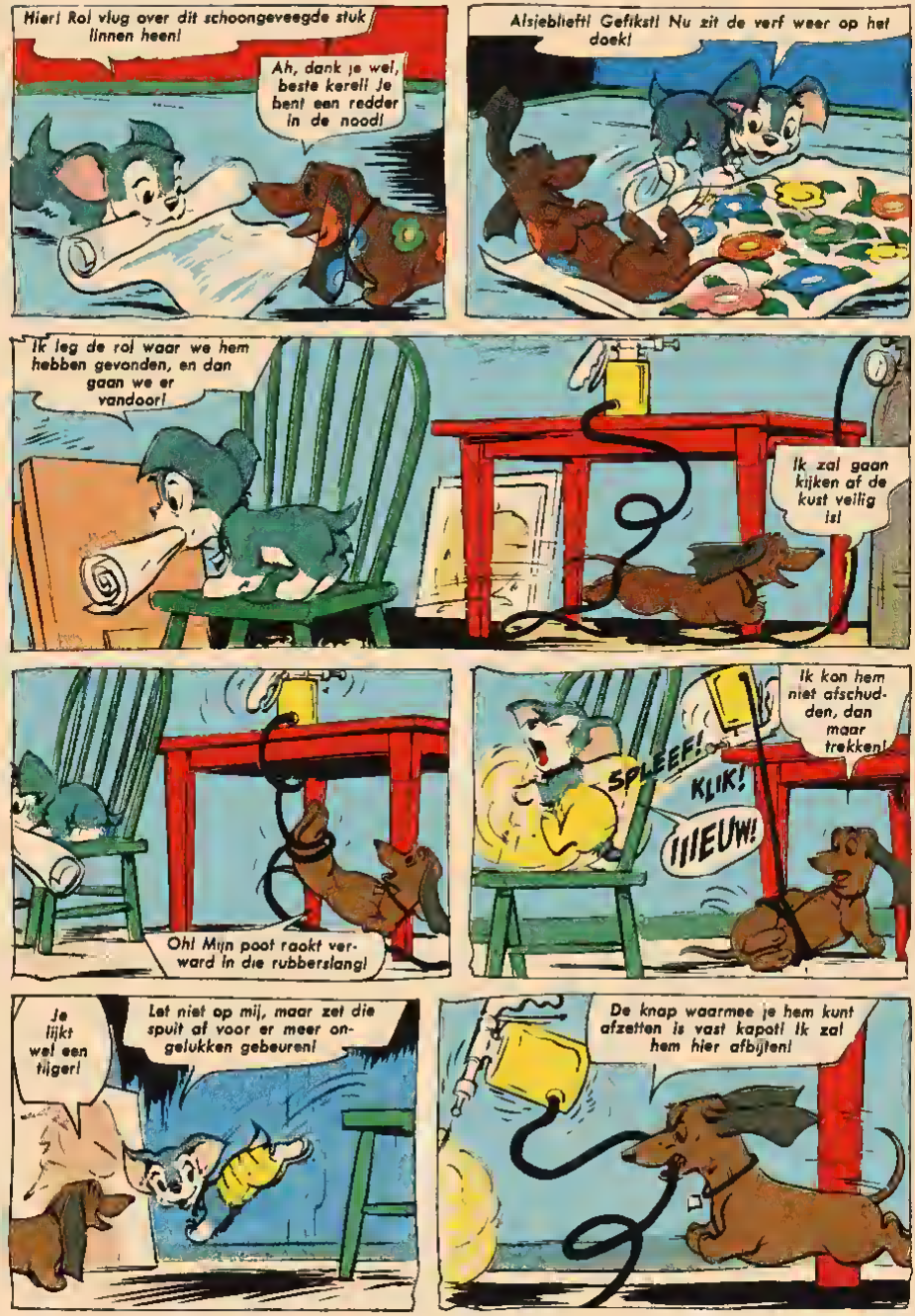
Hier! Rol vlug over dit schoongeveegde stuk linnen heen!
Ah, dank je wel, beste kerel! Je bent een redder in de nood!
Alsjeblieft! Gefikst! Nu zit de verf weer op het doek!
Ik leg de rol waar we hem hebben gevonden, en dan gaan we er vandoor!
Ik zal gaan kijken of de kust veilig is!
Oh! Mijn poot raakt verward in die rubberslang!
SPLEEF!
KLIK!
IIIEUW!
Ik kon hem niet afschudden, dan maar trekken!
Je lijkt wel een tijger!
Let niet op mij, maar zet die spuit af voor er meer ongelukken gebeuren!
De knap waarmee je hem kunt afzetten is vast kapot! Ik zal hem hier afbijten!

Je hebt er alleen maar een paar gaten in gebeten!
OWIIE! Help, Rokker!
Met dit linnen kunnen we het wel bedekken! Hij is gelukkig bijna leeg!
Ja!
We kunnen nu maar beter verdwijnen, voor ze die rommel ontdekken!
Wacht even! Ze zoeken ons daar misschien nog!
We moeten er dwars doorheen zien te breken!
Maar dan bespetteren ze ons met verf en krijgen we nog meer narigheid!
Ik heb het! Dit ouwe stuk linnen komt al weer van pas!
?
Even later . . .
Zo herkennen ze ons niet! Volg mij!
Ik kan moeilijk onders! Ga jij maar voor!
Hé! Kijk eens wat een lange hond!
Wat heeft hij daar voor laken om?
Dat is geen laken, hij gaat er met een van onze schilderijen vandoor!

Niet zo hard, Flits! Je hebt me ingehaald!
Ik kan het niet helpen! Ze zitten ons achterna!
STOP!
Lieve help! Precies in een madderpoel! Dat schilderij is bedorven!
Och! Niets dan een oud, vies stuk linnen! Die handjes zijn een stelletje grappenmakers!
Het schijnt dat je als kunstschilder niet erg veel succes hebt, Flits!
Bah! Heb ik zo hard gelopen voor niets!
Dat zal dan ook wel het einde zijn van je baantje!
Daar maak ik me juist bezorgd over, Rakker! Wat zal oom nu wel van me denken?
Daar heb je hem, met mijn vader!
Ja, Vagebant, ik ben erg trots op mijn neef!
Wanneer worden de prijzen bekendgemaakt?
Over een paar dagen! Het winnende schilderij wordt voor het raam van het hoofdgebouw gezet!
Oh wee! Hoe moet ik nu zeggen dat mijn schilderij niet mee zal doen?
IDEE!

Ik moet nu weg, Flits, ik ga iets proberen!
?

Die mensen hebben vreemde ideeën over schilderijen! Hier staat het portret van Flits dan wel niet op, maar wel een heleboel voetafdrukken van hem!

Niemand is in de buurt — ik heb dus de kans om dit doek voor de andere schilderijen te zetten!

Enkele dagen later . . .
Ho, Flits! Je oom en mijn vader gaan naar de schilderijen kijken! Laten we mee gaan!
Waarom?

Ach, kom nou! Je kunt je oom toch uitleggen hoe het is gegaan!
Misschien heb je gelijk! Het heeft geen zin om het nog langer te verzwijgen!

Moor, Dorus, doe niet zo opgewonden! De eerste prijs is voor een onbekende schilder!
Wat bedoel je onbekend!?

1STE PRIJS
Ik ken de voetsporen van Flits als mijn eigen! Mijn neef heeft grote vorderingen gemaakt hij is nu een kunstenaar!
ZONSONDERGANG
op
KLEURSTUDIE
SCHILDER:
ONBEKEND

Pio Pollepel en de slechte

PIO POLLEPEL was kok op de tovenaarsschool. Jazeker, de tovenaarsschool. Want je weet toch wel dat je niet zomaar tovenaar kunt worden? Daar moet je lang voor leren hoor. Goed dan. Maar wie denkt dat Pio het fijn vond om kok op de tovenaarsschool te zijn, die vergist zich. Pio had al wekenlang geen zin meer in koken. Misschien kwam hat wel daardoor dat hij zoveel fouten maakte . . .

Hij had al twee keer de soep laten aanbrandan, en een week tevoran had hij zelfs een fles azijn in de pudding latan leeglopen. En de dag daarop had hij de kroketjes in plaats van in slaolie in levartraan gabakken. Toen was de directeur van de tovenaarsschool spinnijdig geworden. „Je krijgt nog één kans, Pio," had hij gezegd. „Nog aantje! Morgen gaat de hela school naar het tovenaarsmusaum an dan heb jij alle tijd om goed te koken. Maak een lekkar kippesoepje. Wee je gebeante als er iets aan mankeert. Dan kun je ophoepalen!"

Waarom hed Pio opeens geen zin meer in koken? zul je nu vragen. Wal, Pio verbeeldde zich dat hij ook kon tovaren. „Ik hab hier op school al zoveel kunstjes gezien," mompalde hij, terwijl hij een baetje peper in de kippesoep strooida, „dat ik het best zou kunnen. Er is niets aan! Je zwaait met een staf, je spreakt een toverformule uit . . . an hupsakes! Klaer is Kees!" Maar juist terwijl hij „hupsakee!" zei, gleed da zak met peper uit zijn vingers en pardoes in de soap.

En op dat ogenblik ging da telafoon. „Hallo?" klonk een diepe stem. „Spreek ik met de tovenaarsschool? Hier spreekt de koning Luistar goed, directeur. Ik heb een nieuwe hoftovenaar nodig. Stuur ar direct een, bagrepen?" En ar werd opgehangen.

„Weat je wat?" zei Pio. „Ik ga zelf! Als de directeur straks die pepersoap proeft, dan word ik toch weggestuurd. Dan kan ik net zo goed proberen of IK hoftovanaar kan worden." En hij liat alles in de steek en nam de bus naar het paleis. Daar aangakoman werd hij toch een beetje bang. Hat is beter om eerlijk te vertellen dat ik kok ben, dacht hij. Maar ik zeg erbij dat ik ook best ken toveren. En als da koning een goede bui heeft mag ik misschian wel blijven.

„Dag majasteit," zei hij. „U hebt opgebeld voor een tovenaar, hè? Wel, ik . . ." Da koning liet hem niet uitspreken. „Ik ben blij dat je er bent, tovenaar," zei hij. „Heal blij! Want mijn oude tovanaar heb ik ontslagen. Hij deed alles verkeerd! Alberik, zeg ik vanmorgan, Alberik tover me even een hond om mee te wandelen, ja? En toen toverde hij een kikker met een bolhoad op! Vanmiddag vroag ik ham om gombalian, want daar ben ik gek op. Hij zwaait met zijn staf, en wat denk je dat er opeens op tafel ligt? Een bos rsbarber! „Prutsar dat je bent!" hab ik gezagd. En toen heb ik ham weggestuurd." De koning lachte. „En nu heb ik dus een nieuwe tovenaar," zei hij. „Ja . . . Nee . . . Ik badoal . . ." bagon Pio die het benauwd kraeg. „U moet weten majastelt . . ."

Daar vloog de deur van de troonzaal open en de minister kwam binnanrennan. „Majesteit," riep hij met een hoofd zo rood als een biet, „het hela paleis is in rep en roer. Er is van alles verdwanen! De koningin mist haar mooiste baljurk, de hofnar kan nergens zijn grappenboek vinden, ikzelf mis mijn staek en- . . ."

Maar ook hij kon niat verder vertellen, want de talafoon begon hard te rinkelen. „Zo, koninkje," klonk een geniepiga stem. „Hier spreekt Alberik, uw oude tovenaar. Hoe is hat bij u? U mist ean heleboel, is het niet? Jaja, dat heb IK gedaan. Ik heb van alles weggetoverd. En alles wat u kwijt bent, staat bij mij in het bos achter uw paleis. Daar woon ik nu."

„Tover alles terug," zei de koning kwaad. „Hoor ja?" „Huh-huh," jouwda Alberik, „Dat doe ik lekker niet. Kom alles maar ophalen als u durft!" En hij hing de hoorn op. „Tovenaar Pio," zei de koning toen, „tover jij alles terug. Hup! Vooruit!"

„Dat eh . . . dat kan ik niat majestait," stotterde Pio. En hij jokta vlug: „Want wat de ene tovanaar heeft weggetoverd, dat kan een andere tovenaar nooit terugtoveren . . ."

Illustratie:
Carol Voges

door Kees Ketting

tovenaar

„Weet je wat?" riep de koning toen. „Dan stuur ik jou naar Alberik! En jij moet ervoor zorgen dat Alberik alles terugtovert. Als hij het niet doet, dan verander je hem voor straf in een..... nou ja, kijk zelf maar waarin. Mars!"

„Och-och, wat ben ik toch een uilskuiken," zei Plo, terwijl hij het bos insjokte. „Waarom ben ik niet gewoon kok gebleven?"

„Wat doe jij hier, rare snoeshaan?" klonk opeens een stem en achter een boom zag Plo een man staan, gekleed in een donkergroen pak. „Ik zoek Alberik, de tovenaar," zei Plo eerlijk. „Dan hoef je niet verder te zoeken," zei de man. „IK ben Alberik." „U?" zei Plo verbaasd. „Ja," zei Alberik. „Ik ben de knapste tovenaar die er bestaat, en zopas heb ik nog van alles uit het paleis weggetoverd."

„O, maar iets wegtoveren kan toch de aerste de beste leerlingtovenaar?" zei Plo slim. „Wat is daar nu aan? Iets TERUGtoveren, dát is pas moeilijk!"

„Ik kan ook alles terugtoveren wat ik wil! Ik ben de knapste tovenaar van de hele wereld," riep Alberik boos. „Let op!" Hij pakte nijdig zijn toverstafje en zei: „Olle, bolle, bug ... alles is weer terug!"

„In het palais?" vroeg Plo. „Natuurlijk. Waar anders?" zei Alberik. „Nu geloof je toch zeker wel dat ik de knapste tovenaar van de wereld ben, hè?" „Nee hoor, nog lang niet," zei Plo. „Ziet u, ik ben kok op de tovenaarsschool, en ik heb er verstand van. U kunt de allerknapste tovenaar van de wereld niet zijn."

„En waarom niet, kleine krielkip?" wilde Alberik weten. „Omdat die al bij ons op school zit," zei Plo. „Weet u wat hij kan? Zichzelf omtoveren."

„Kan ik ook!" zei Alberik. „Zag maar waarin."

„In een gombal?" stelde Plo voor. „Of nee, dat zal wel te moeilijk te zijn." „Dat is juist makkelijk!" riep Alberik. „Let op, ongelovige snijboon." Hij zwaaide zijn toverstaf boven zijn hoofd en brabbelde: „Simpe, sampe, som.... ik ban aan bal van gom."

En jawel! Plotseling lag er voor Plo op de grond een gombal. Nu, Plo bedacht zich geen moment, dat snapt iedereen. Hij stopte de gombal gauw in een pillendoosje en rende terug naar de koning. „Plo," zei die, „alles is weer terug! Ik ben zeer tevreden. Waarin heb je Alberik voor straf omgetoverd?"

Plo schoof het doosje open. „In een gombal?" vroeg de koning verwonderd. „En nog wel in een gele! Die vind ik toch zo lekker!" Floep! Meteen slikte hij de gombal door. „Zo," zei hij en hij wreef over zijn dikke buik. „Van die Alberik zal ik nooit meer last hebben! En kijk eens, daar komt de directeur van de tovenaarsschool aan. Hij komt zeker vragen of ik tevreden over je ben." Plo wilde het liefst zo hard mogelijk wegrennen, maar hat was al te last. „Zo, zit jij hier?" zei de directeur boos. „Slechte kok die je bent!" „Kok?" zei de koning. „Je vergist je, directeur. Dit is een tovenaar." „Plo is een kok," zei de directeur. „Plo is een tovenaar," beweerde de koning. „Niates," zei de directeur. „Wellas," zei de koning. „Nietes!" riep de directeur. „Welles!" hield de koning koppig vol. Dat ging zo een hele tijd door, maar eindelijk hield de directeur ermee op.

„Plo," zei hij, „vertel het zelf. Ben jij tovenaar of kok?" „Kok, meneer de directeur," zei Plo zachtjes.

„Ozo," lachte de directeur triomfantelijk. „Hoort u het majestait? Hij is kok. En nog wel een slechte! Hij heeft vandaag kippesoep gekookt. Brrr, ik ril nog als ik eraan denk. Er zat wel een pond peper in! Ik heb precies 333 keer moeten niezen! En nu ben ik gekomen om Plo op te halen. Ik zal hem mores leren!"

„Daar snap ik geen steek van," zei de koning. En hij vertelde wat Plo allemaal had gedaan. „Maar hij kan immers niet toveren?" zei de directeur. „Zeg op, Plo. Hoe heb jij ervoor gezorgd dat alles terugkwam?"

Toen moest Plo natuurlijk alles vertellen. „Hm-hm," bromde de koning. „Jaja. Zozo. Wel, ga jij maar eens op de gang staan. Dan zullen wij samen uitmaken wat er met jou moet gebeuren." Het duurde wel een kwartier voordat Plo binnen mocht komen.

„Plo," zei de koning. „Je hebt mij knap geholpen, maar je bent van je vak een kok. En die heb ik al. En als tovenaar kun je ook niet blijven. Ga dus terug naar de tovenaarsschool." „O nee," riep de directeur meteen. „Wat heb ik aan een kok die peper in de soep strooit? Ik wil hem als kok niet hebben hoor!"

Een grote traan biggelde over Plo's wangen. En hij had nog wel zó zijn best gedaan. „Kom-kom," zei de koning toen. „We wilden je alleen plagen. Plo. Want je mag wèl terugkomen als LEERLINGTOVENAAR! Want jij hebt aanleg hoor, en slim ben je genoeg. Ga maar gauw met de directeur mee. En wie weet kom jij over een jaar weer bij mij, maar dan als échte tovenaar."

En misschien is dat wel gebeurd..

LAAT EENS ZIEN WAT JE KUNT

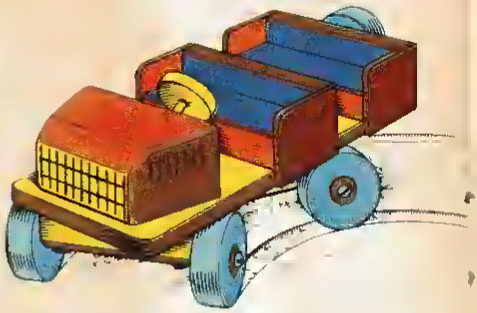

DEZE AUTO MAAKT RECHTSOMKEERT!

OM een vierwielig voertuig een zeer scherpe bocht, of met andere woorden een zeer kleine draaicirkel te kunnen laten beschrijven, is het niet voldoende, alleen de voorwielas draaibaar aan het chassis te bevestigen Ook de achterwielen dienen aan een draaibare as vast te zitten. Het jeep-achtige karretje heeft nu zo'n constructie Je ziet dat het een bocht naar links maakt Hierbij is het linkereinde van de voorас naar achteren gedraald, zoals bij een normale auto gebeurt.
Het linkereinde van de achteras is echter evenver naar voren gedraaid Dat tegengesteld draaien van de assen kan door een speciale kruisverbinding van twee stangen worden bereikt De assen maken zodoende precies gelijke slagen, die als het ware elkaars spiegelbeeld zijn Op het onderaanzicht zie je de asstanden tijdens het nemen van een rechterbocht, terwijl de asstanden op de andere schets de auto rechtuit zouden laten rijden Je kunt duidelijk zien hoe je het mechanisme moet maken De assen zijn klosjes, groot genoeg, om de wielen vrij van de bodemplaat te laten draaien Elk klosje zet je met een ven boven ingedraaide houtschroef draaibaar onder de bodem vast De verbindingen kun je van dunne latjes maken, of wat beter is, van metaalstrips In de uiteinden komen kleine gaatjes voor de kopspijkertjes waarmee we de latjes of strips, eveneens draaibaar, op de klossen bevestigen Tussen elke klos en de uiteinden van een der stangen brengen we een plat ringetje deze stang kan dan niet tegen de onderzijde van de andere schuren De wielen aan weerszijden voorzien van een ring, zet je met bolkophoutschroeven op de assen Met behulp van enkele blokjes hout an stukjes triplex vorm je de bovenbouw van dit handige wagentje Maar dat zal wel geen problemen geven Ten slotte moet het werkstukje nog met de hand te besturen zijn Hiertoe lijmen we een stukje dik ijzerdraad of een dun stokje in een gat, dat wordt geboord in de achteras, en dat even buiten de achterkant van de carrosserie uitsteekt De auto is dan met duim en wijsvinger te bedienen.

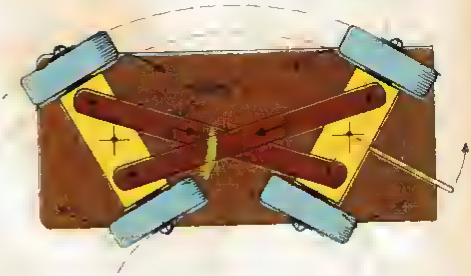

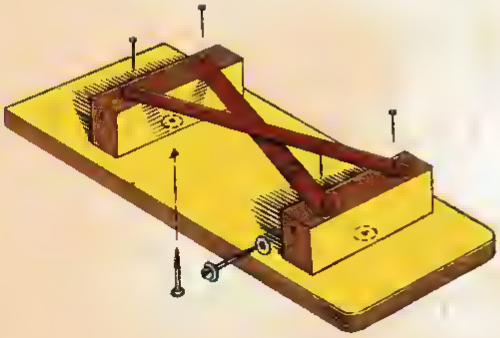

GELUKKIG GEEN ECHTE!

REptielen in het wild veel griezelige dieren, maar de sleng verdient die omschrijving dubbel en dwars, misschien ook wel omdat het dier vaak gevaarlijk is voor de mens Toch kan een slang door de tekening en de kleuren van zijn rug heel mooi zijn Laten we samen eens zo'n mooi getekend exemplaar in hout namaken als ornament op de slaapbank in je kamer Als materiaal heb je nodig twee forse beukehouten tafelpoten, lang ± 75 cm Ze moeten een ronde doorsnede hebben en taps toelopen Van een poot zagen we van onder een gedeelte af Dan verdelen we elke poot in een aantal moten, die echter niet even lang zijn Laten we zeggen dat de diameter aan het

bovenéinde 4 cm bedraagt De lengte wordt dan anderhalf maal zoveel, dus 6 cm Is het onderemde 1½ cm, dan is de lengte van de laatste moot 2¼ cm. Daartussen lopen de mootlengten geleidelijk op of af. Van het dikste hout reserveren we een wat langer stukje voor de slangekop

Zorg, dat de zaagvlakken haaks op de lengterichting van het hout staan Een verstekbakje of bankschroef houdt tijdens het zagen de poot vast Wikkel een lap een aantal malen om het hout als de bankschroef wordt gebruikt, ter voorkoming van beschadigingen. Bij het boren van de gaatjes door de lengte van de moten hebben we de bankschroef ook nodig, of 'n helper die het hout stevig op de werktafel drukt. Daarna verwijderen we de scherpe randen met fijn schuurpapier De schets van de kop laat zien hoe we het hout in model moeten brengen Dicht langs de kaakranden zagen we smalle sleuven met een ijzerzaagje. Hierin lijmen we de rijen tanden die uit blik zijn geknipt

Ook de kop wordt vanuit de bek-opening naar achteren doorboord. De tong knippen we eveneens van blik en we bevestigen deze in een boorgat, dat we schuin achter in de bek boren Maak inkepingen waarin de ogen kunnen worden vastgezet.

Alle moten worden nu geel gelakt Dit gaat zonder moeilijkheden wanneer we de te behandelen moten een-voor-een op enkele horizontaal uitstekende stukken ijzerdraad schuiven, en de reeds geschilderde daarop laten drogen Tussen de moten of geledingen komen grote gekleurde houten kralen, in twee grootten De grootste komen in het dikke gedeelte, de kleinere in de eindstukken. Rug de onderdelen daarna op een stevig koord. Leg in het begin een dubbele knoop, deze zit dus in de bek. Maak de slang niet al te strak, dus met wat speling tussen de delen. Na de tweede knoop aan de staartpunt te hebben gelegd kan het dier tenslotte afgeschilderd worden met zigzagstrepen en ruitvlakjes in diverse kleuren

* * * * * * * * *

SNIJ- EN SERVEERBLAD

Een prachtige gelegenheid om moeder te verrassen vormt dit nuttige blaadje Ze kan er kaas, worst en vele andere hartigheden op snijden en serveren

De basis is een ronde schijf dun multiplex of spaanplaat Hierop komen achtereenvolgens: een viertal geglazuurde tegels van klein formaat die samen een vierkant vormen dat juist binnen de schijfomtrek valt, twee zijstukken en twee handgreepstukken van multiplex dat even dik is als de tegels De zijstukken liggen geheel, de handgrepen voor een gedeelte op de schijf Het is bij dit werk zaak, de vormen zuiver op het materiaal te tekenen, en de lijnen daarna zeer nauwkeurig te volgen met de figuurzaagbeugel De tegels kun je kopen bij een woningbouwbedrijf Leg ze aaneengesloten tot een vierkant en beschrijf met de passer (met verlengstuk) een cirkel, die net de hoeken raakt. Deze cirkel wordt dus de basis Voor de andere stukken maken we gebruik van de ruittekening, waarop de linkerhelft van het blad is te zien De middellijn van deze tekening moet precies even groot worden als de middellijn van de op het multiplex getrokken cirkel Vergroot de vorm van het handgreepstuk in de juista verhouding door middel van grotere ruiten, die je op een stuk doorschijnend papier hebt getrokken. Nadat je de ene helft op het multiplex of spaanplaat hebt overgetrokken met behulp van carbonpapier, keer je het papier om en je zet de andere helft op, in spiegelbeeld Wanneer alle onderdelen zijn gezaagd, schuur je zowel de in het zicht komende oppervlakken als de zaagkanten glad; rond daarbij de scherpe randen af

Hecht nu het tegeltableau met kit of „contactlijm" op de basis, daarna beide zijstukjes van het bovenblad en tenslotte de handgreepstukken Deze laatste worden bovendien vastgezet, elk met twee platkophoutschroeven, waarvan de koppen worden verzonken. Draai de schroeven via de in de basis geboorde gaten in de handgrepen. Je kunt het hout afwerken met heldere plasticlak het kan dan tegen heet water Wil je de houttint wat donkerder hebben, dan kan dit met waterbeits geheuren. Laat de beits goed intrekken en volkomen droog worden voordat je er lak overheen brengt.

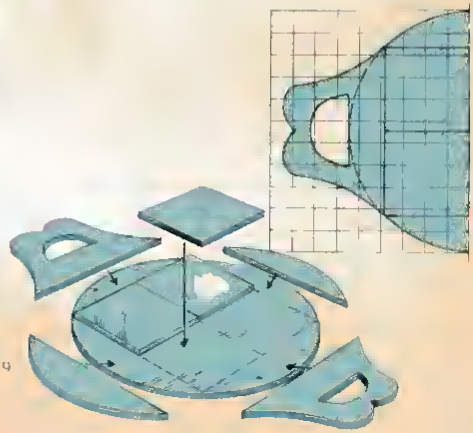

WALT DISNEY

de kleine Boze Wolf

Natuurlijk, Wolfje! Ik weet heel goed waardoor een vliegtuig vliegt!
Uh?

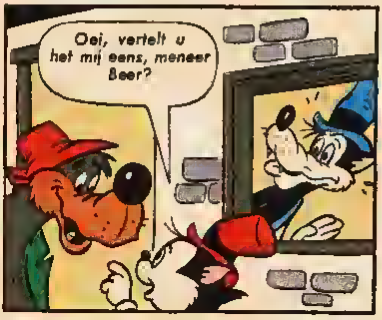
Oei, vertelt u het mij eens, meneer Beer?

Een PILOOT zorgt ervaar dat een vliegtuig vliegt!
Oh wee!
Gunst, wat bent u knap!

Ik heb mijn zoon gedwongen aan anderen vragen te goon stellen! Ik ben als vader te kart geschoten!

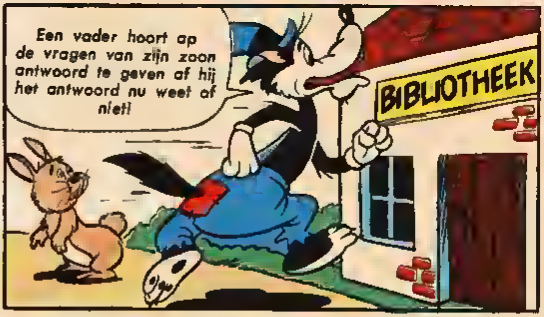
Een vader hoort op de vragen van zijn zoon antwoord te geven af hij het antwoord nu weet of niet!
BIBLIOTHEEK

HOE BOUW IK EEN-VOUDIGE VLIEG-TUIGEN!
Ik moet zijn vertrouwen in mij her-stellen!

Intussen . . .
Een ander belangrijk punt is, dat vlieg-tuigen vleugels hebben!
Oe!!

Maar waardoor VLIEGEN ze nou?
Dat wou ik juist vertellen . .

. . . Het begint allemaal als de piloot in het vliegtuig stapt . . .

. . . . En het vliegtuig begint harder en harder te gaan, en dan trekt de piloot ergens aan, en . . .

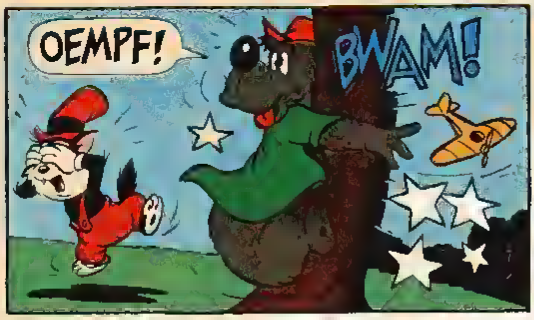
OEMPF!
BWAM!

Natuurlijk zijn er daar boven geen bomen waar ze voor uit moeten kijken!

Oh, dag vader!
Kom mee, Wolfje! Ik wil je iets laten zien!

Dank u wel, meneer Beer!
Tot je dienst, hoor!

Dus ...
Wat maakt u, vader?
Ah! Nu stelt hij MIJ weer vragen! En deze kan ik beantwoorden! Hihi!
Ik bouw een vliegtuig, jongen! Ik vond dat het tijd werd dat ik mijn kennis van de werking van een vliegtuig ging gebruiken!
Oei!
Alsjeblieft! Een echt, vliegend vliegtuig!
Grutjes, vader, hij ziet er wel ECHT uit!
Kan hij ECHT vliegen?
Het gelukt! Dat is nu al de tweede vraag! En ook daar zal ik antwoord op geven!
Ik zal het je dadelijk laten weten!
KREKS!
Het antwoord is . . . NEE!
Dus . . .
Hoe voelt u zich, vader, Hebt u iets nodig? Kan ik iets voor u doen?
Hm, het antwaarden op de vragen wordt in ieder geval steeds gemakkelijker.

de vijf op avontuur

door Enid Blyton

Dick, Juul en Jo zijn erin geslaagd de verblijfplaats van Red Tower binnen te dringen. Dick en Juul worden geboeid, maar weten zich te bevrijden. Jo is spoorloos. Maar later toont zij de jongens haar moed door George te gaan bevrijden uit de torenkamer en haar plaats in te nemen. George vindt daarna de verdoofde Timmie . . . . . .

TGEN zag ze iemand anders Ze zag Juul aan de overkant van de binnenplaats in een deuropening staan an hij keek naar haar In haar bezorgdheid over Timmie vergat ze om verbaasd te zijn.

„Juul!" riep ze. „Kom me helpen met Timmie! Ze willen hem doodschieten!"

Binnen drie tellen weren Juul en Dick over de binnenplaats naar haar toe gerend

„Wat is er gebeurd, Jo?" vroeg Juul. „Heb je George gevonden?"

„Juul, ik ben het, George!" zei George en toen pas zag Juul dat 't werkelijk George zelf was

„Help me met Timmie," zei George en ze probeerde de zware hond op te tillen. „Waar zullen we hem verbergen?"

„Beneden in de grotten," zei Dick. „Dat is de enige plek. Kom mee!"

Hoe ze het kleinspeelden, begrepen ze achteraf zelf niet, maar ze sleepten de zware, verdoofde Timmie helemeel over de binnenplaats naar de onderaardse gangen

„En nu de grotten in," zei Dick „Die mannen gaan vast naar hem zoeken en naar ons ook, als ze merken dat we niet meer in de schuur zijn "

Ze gingen allemaal naar de grot met de opening in de zoldering, Timmie nog steeds met een gevoel alsof z'n poten in de knoop zaten.

Ze gingen dicht tegen elkaar aan zitten, George vlak bij Timmie

Op zachte toon vertelde ze Juul en Dick wat er met Jo was gebeurd „Ze wilde met alle geweld dat ik me verstopte en dat zij werd gepakt," zei ze „Ze is een heel dapper meisje Eerlijk, ze is het dapperste meisje dat ik ooit heb ontmoet. En al heeft ze een hekel aan me, ze heeft dit toch allemaal voor me gedaan "

„Ze is een rare snijboon," zei Dick „Maar ze heeft een goed hart."

„Luister," zei Juul eensklaps, „het wordt hoog tijd det we plannen gaan maken Ik geloof det ik geluiden hoor!"

ZE luisterden gespannen en Georges hart bonsde zo luid, dat de anderen het volgens haar beslist moesten horen.

„Ik geloof dat 't het geluid van de zee is, dat weergalmt in de tunnels en grotten," zei Juul tenslotte „Onder normale omstandigheden zouden we natuurlijk helemaal niet behoeven op te letten Timmie zou ons wel waarschuwen als er onraad dreigde! Maar die hond is zo verdoofd en slaperig, dat hij niets hoort."

„Zal hij wel weer beter worden?" vroeg George ongerust, met een van Timmies oren spelend

„O ja," zei Juul met meer vertrouwen den hij in werkelijkheid voelde Arme Timmie, hij scheen er ellendig aan toe te zijn! Hij gromde zelfs niet meer

„Je hebt 'n paar ellendige dagen doorgemaakt, is het niet, George?" vroeg Dick.

„Ja," zei George „Ik wil er liever niet over spreken. Als ik Timmie bij me had gehad, zou het allemaal niet zo erg zijn geweest, meer toen ze me hierheen hadden geslaept, hoorde ik hem steeds te keer gaan Hij jankte en blafte beneden op de binnenplaats. Toen ik hem

niet meer hoorde, kwam Red me vertellen dat ze hem haddan vardoofd."
„Hoe ban je in het huis van Red terecht gekomen," vroeg Juul
„O, je weet dat ik in die stinkende woonwagen zat opgesloten," zei Georga „Een man die Simmie heette — hij is de vader van Jo, geloof ik — kwam me eruit halen. Timmie was nog half versuft van de klap die ze hem hadden gegeven toen ze ons overvielen. Ze stopten hem in 'n zak en mij zetten ze op het paard dat de woonwagen had getrokken. Toen werd ik langs een eenzaam paadje dwars door het bos naar de kust gebracht. We kwamen hier midden in de nacht aan."

Illustratie: TED MATHIJSEN

„„Arme George!" zei Juul „Ik wou, dat Timmie weer zichzelf was, wat zou ik hem graag tegen Red en die andere kerel ophitsen!"

„Wat zou er met Jo zijn gebeurd," zei Dick, die zich eensklaps herinnerde dat Jo nu in de torenkamer zat opgesloten

„En zouden Red en Markhoff er al achter zijn gekomen dat we uit de schuur zijn ontsnapt en dat Timmie ook is verdwenen?" zei Juul „Ze zullen wel woedend zijn als ze het ontdekken!"

„Kunnen we niet vluchten?" vroeg George, die eensklaps bang begon te worden „Jullie zijn zeker met een boot gekomen? Kunnen we met die boot niet vluchten en hulp gaan halen voor Jo?"

Er volgde een stilte. Geen van beiden hadden de jongens zin om George te vertellen dat de boot waarmee ze zo graag er op uit trok, door Markhoff kapot was geslagen

Maar ze moest het natuurlijk weten en Juul vertelde het haar met een paar woorden

George zei helemaal niets Ze zwegen allemaal enkele minuten en in de grot klonk alleen het zware zagen van Timmies ademhaling

„Zou het mogelijk zijn om in donker over de binnenplaats te sluipen en langs de muur naar de grote poort te gaan, die we hebben gezien?" vroeg Dick, de stilte verbrekend „Ik zou niet weten hoe we over het water zoudan moeten vluchten, zondar boot spelan wa dat niet klaar"

„Zou het dan niet beter zijn te wachten tot Red en Markhoff met de helikopter vertrokken zijn?" zei Juul „Den lopen we minder gevaar"

„Ja, maar hoe gaat het den met Jo?" vroeg Dick „Ze denken dat zij George is dus zullen ze haar meenemen, net zoals ze van plan waren met George te doen Volgens mij moeten we eerst proberen Jo te redden, voor we een poging doen zelf te vluchten." Hij haalde de schoudars op „We mogen Jo niet in de steek laten"

Dat waren de anderen 'mat hem eens an ze overlegden hoe ze Jo zouden kunnen helpen, maar geen van drieën wisten ze een goed plan te bedenken De tijd verstreek en ze kregen het koud De honger plaagde hen. „Als we maar iets konden doen, dan zou het niet zo erg zijn!" klnagde Dick „Ik zou weleens willen weten wat er nu daar boven gebaurt"

In het grijze kasteel mat de stenen toren gebeurde intussen een heleboel

Om te beginnen was Markhoff naar beneden gegaan om Timmie dood te schieten, zoals Red had bevolen Maar toen hij bij het hok kwam, vond hij geen hond!

Markhoff keek heel verbaasd Da hond had aan een ketting gelegan en toch was hij verdwenen!

Wie had Timmie bevrijd? Merkhoff holde naar het schuurtje waarin Juul en Dick opgesloten waren geweest De deur was natuurlijk nog op slot, Markhoff draaide da sleutel om en duwde de deur open!

„Zeg eens, jullie ..." begon hij, en hij zweeg Er was niemand in de schuur! De touwen waran doorgesneden en de vogels gevlogan!

Geen hond Geen jongens

Markhoff kon zijn ogen niet geloven Hij doorzocht de hele schuur „Maar de deur was op slot," mompelde hij „Wat heeft dit te betekenen? Wie heeft de hond en de jongens bevrijd? En wat zal Red hierven zeggen? Het zou verstandiger zijn als we zo snel mogelijk de benen namen," dacht hij „Er gebeuren hier vreemde dingen Blijkbaar is er nog iemand m 't kasteel, van wie wij niets af weten. Ik zal Red alles vertellen."

Hij ging de toren in en in de hal stond hij eensklaps voor twee mannen Simmie en Joris

„Wat doan jullie hier?" schreeuwde Markhoff „Had Red jullie niet gezegd dat je Huize Kirrin in de gaten moest houden an zorgen dat niemand de politie waarschuwde?"

„Ja," zei Joris nors „En we komen vertellen dat het keukenmeisje — Joan heet die vrouw — vanmorgen naar de politie is gegaan Ze had een van de kinderen bij zich — een meisje De jongens hebben we niet gezien"

„Nee, die zijn hier, dat wil zeggen' ze waren hier," zei Markhoff „Ze zijn weer verdwenen En wat de politie betreft we wisten al det die onderweg is We hebben onze plannen ernaar gericht Jullie komen een beetje laat met je nieuws! Mooie spionnen zijn jullie! Maar maak dat je wegkomt, we nemen het meisje mee in de helikopter vóór de politie hier is Hoe wisten ze waar het meisje is? Hebben jullie je mond voorbij gapraat?"

„Loop naar de pomp!" zei Simmie minachtend „Dacht je dat wij zin hebben om met de politia in aanraking te komen? Je lijkt wel gek We willen geld hebben Wij moesten het vuile werk opknappen en we hebben maar de helft gehad van wat je ons had beloofd!"

„Vraag de rest maar aan Red!" gromde Markhoff „Waarom kom je er mij om vragen? Ga naar Red!"

„Ja, dat zullen we ook wel doen" zei Joris met een gezicht als een donderwolk „We hebben alles gedaan wat hij heeft gezegd die papieren voor hem gestolen, het meisje ontvoerd, zelfs die ellendeling van een hond hebben we meegenomen Kijk eens hoe bij me in mijn hand heeft gebeten! Ik geloof dat we nog net op tijd gekomen zijn ook! Jullie waren van plen er met de helikopter vandoor te gaan en ons zonder geld te laten zitten!"

„Waar is Red?" vroeg Simmie

„Boven," zei Markhoff „Ik heb slecht nieuws voor ham en hij zal dus wal erg blij zijn jullie tronies te zien Laat mij maar eerst naar hem toe gaan, en dan kunnen jullie hem daarna vertellen wat je op je hart hebt En denk eraan dat je netjes om je geld vraagt!"

„Als je denkt dat je grappig bent!" zei Joris dreigend Hij noch Simmie waren op Markhoff gesteld Ze volgden hem de brede trap op

Red zat da papieren te bekijken die ult da studeerkamar ven Georges vader waren gestolen. Hij was in een bijzonder slecht humeur Toen Markhoff binnenkwam, sloag hij mat z'n vuist op tafel

„Dat zijn de papieran niet dia ik hebben moet!" begon hij luid „Ik zei dat meisje vasthouden totdat ..."

Hij keek Markhoff aan. „Wat is er aan da hend? Is er iets gebeurd?"

„Genoeg," zei Markhoff „De hond is weg, bij was verdwenen toen ik hem wilda doodschieten En de jongens zijn ook weg, ja, ontsnapt, hoewel de deur van de schuur nog op slot was. Ik snap er niets van En hier zijn twee bezoekers voor u, ze willen geld hebben Ze komen u iets vertellen wat u allang weet de politie zit u op de hielen!"

Red werd rood van woede en zijn ogen schoten vuur. Hij staarde eerst naar Markhoff en toen naer Simmie en Joris.

Markhoff werd zenuwachtig, maar Simmie en Joris staarden hem brutaal aan

„Jullie — jullie — hoe durvan jullie hier te komen, terwijl ik ja toch heb gezegd, dat je je hier niet mocht laten zien," schreeuwde hij „Jullie zijn betaald! Je moet niet denken dat je mij nog meer geld kunt afpersen!"

Hij had nog meer willen zeggen, maar op dat moment klonk boven zó'n heis kabaal, dat hij verder zweeg Iemand roffelde met alla gewald op een deur

„Dat is zeker dat meisje," bromde Markhoff „Wat mankeert haer? Tot nu toe heeft ze zich steeds rustig gehouden."

„We moeten maken dat we wegkomen," zei Red, nog steeds trillend ven woede. „Joris ga haar helen Breng baer naer beneden en als ze lastig is, geef je haar maar een paar fikse draalen om haar oren."

„Haal haar zelf," zei Joris brutaal Red keek even naar Markhoff, die onmiddellijk een revolver tevoorschijn haalde „Mijn bevelen worden altijd geboorzaamd," zei Red en zijn stem klonk ijzingwekkand dreigend „Altijd, begrepen?"

Niet alleen Joris rende naar boven, maar Simmie ook! Ze gingen naar de kamer boven in de toran en schoven de grendels van da daur Simmie ging het eerst naar binnen om het waerspannige meisje een lesje te geven Maar hij bleef staan en zijn mond zakte open van verbazing Hij knipperde met z'n ogen, wreef er eens in en keek nog eens goed Joris kon ook geen woord uitbrengen van verbazing

„Hallo, vader," zei Jo, „Je schijnt nogal verbaasd te zijn!"

Er zwaait natuurlijk wat voor Jo, nu zij George heeft bevrijd en haar voor haar duimen tot de volgende plaats heeft ingenomen. Laten we week!

Tot de nieuwste „De Vijf"-boeken behoren o a. De Vijf als detectives - De Vijf en de verdwenen geleerden - De Vijf en de schat van de strand jutter - De Vijf op de oude boerderij

ditjes en datjes van Donald Duck

Heb je die al?

IN augustus 1914 leek het of de eerste wereldoorlog spoedig beslist zou zijn. De Duitse legers waren via België Frankrijk binnengedrongen en rukten snel op naar Parijs. De regering van de Franse republiek verliet in haast de hoofdstad. Men was reeds begonnen onder de Seinebruggen springladingen te plaatsen, toen het op Parijs afgaande Duitse leger onverwachts naar het oosten afzwenkte in een overmoedige bui zijn flank voor de aanval van de tegenpartij vrijgevend. De Fransen grepen onmiddellijk hun kans. Alle taxi's van Parijs werden ingeschakeld en met deze wagens werd het garnizoen van de hoofdstad vliegensvlug naar het front aan de rivier de Marne gebracht. Toen volgde een voor Frankrijk beslissende slag. De Duitse opmars werd tot staan gebracht en een jaren durende loopgravenoorlog volgde. Vijftig jaar na dit voor Frankrijk zo belangrijke wapenfeit werd ter herinnering aan de slag aan de Marne deze postzegel uitgegeven, waarop je de taxi's met de soldaten uit Parijs ziet vertrekken.

op welke plaatsen in vroeger eeuwen schepen met veel goud aan boord zijn vergaan.
Men hoopt nu maar dat vele leden van de vereniging op het spoor van zo'n oude schat komen.

Dat's niet beleefd!

Vader: „Zeg, Josje, waarom heb jij je vriendje geschopt?"
Josje: „Ik wou dat hij wegging."
Vader: „Maar dat had je hem toch gewoon kunnen vragen?"
Josje: „Niks hoor! Dat is toch niet beleefd!"

* * * * *

Taart verdelen

Zie je kans, om door slechts 3 keer te snijden deze heerlijke taart in 8 gelijke stukken te verdelen?
Wanneer je eerst goed nadenkt zal het je wel gelukken. Lukt het echter niet, dan zie je in de volgende Donald Duck hoe je had moeten snijden.

Zeeroversschatten

In Amerika is een vereniging opgericht die zich ten doel stelt oude zeeroversschatten op te sporen. Men heeft nu een atlas samengesteld met niet minder dan vierenveertig kaarten waarop 3047 plaatsen staan aangegeven, waar een schat begraven zou kunnen zijn. Ook wordt een boekje uitgegeven waarin staat

Gekrulde wol

Wanneer je een gebruikt kledingstuk uithaalt om er een ander van te breien, levert de sterk gekrulde wol stellig moeilijkheden op: het breiwerk ziet er ongezellig en rommelig uit. Op verschillende manieren kun je gekrulde wol weer glad en als nieuw maken. Een er van is de wol strak om een plank heen te winden, in lauw water te dompelen en buiten in de frisse wind te laten drogen.
Een volgende manier is, de uitgehaalde wol bijvoorbeeld om een kruik te wikkelen, in lauw water te dompelen en daarna de kruik met kokend water te vullen; dan de stop erop en klaar is je eigen „droogmachine".

* * * * *

TOM POES en de TIK van JOOST

MAAR KAPITEIN! ZE ZIJN ZIEK EN...
!!★!!
JIJ OOK?!
IK..IK..IK GEEF JE TOCH EEN DRAAI!
IK..IK..
TIK
DRAAAAAIE
ANDERS DAN GAAAAJE ZO NAAR DE HAAAAJE...
OEI OEI!
NU IS DE TIK OOK AL OP HEM OVERGEBLAGEN!
TIERELIDEEEEHEE!
BENT U DAAR KAPITEIN? IK HEB ME AAN HET ROER GEBONDEN, WANT DE STORM...
DRAAAAAIE ANDERS DAN GAAAAJE ZO NAAR DE HAAAAJE TIERELIDEE!

ZO, ZO ZIJN NU TENMINSTE VEILIG BINNEN.
MAAR HET WORDT GEEN VEILIGE VAART!
HOE! WAT EEN ZWIEPER!
ER IS VAST IETS MIS MET DE KOERS!
GAUW IN DE STUURHUT KIJKEN!
!!
DRAAI HET WIELETJE NOG EREIS ROND...
...KLAP?'S IN JE HÄÄÄNDJES!
PFFF..IK IK..

DONALD DUCK — Een vrolijk weekblad. Uitgave: De Geïllustreerde Pers N.V. Nederland: Stadhouderskade 85, Amsterdam-Z. Postbus 497. Telefoon 020-731361. Giro 118.131 (alleen voor postabonnementen à ƒ 3,25 per 13 nummers). Prijs 35 ct., per week 25 ct. **Ned. Antillen en Suriname:** ƒ 14,40 per jaar. **België:** De Geïllustreerde Pers voor België N.V., Generaal Capiaumontstraat 24, Berchem-Antwerpen. Telefoon 396164. P.C.R. 86481. Prijs 6 fr. **Overig buitenland:** ƒ 22,— per jaar. Attentie! Het is verboden dit blad op te nemen in een leesportefeuille of daaraan af te staan.
1965 Walt Disney Productions

Mieke en Wouter
DAG EN NACHT ZITTEN DIE ARME VOGELS IN DE KOU, TERWIJL WIJ IN DEZE WARME SCHOOL ZITTEN! VOOR EEN EXTRA STUKJE BROOD ZULLEN ZE ONS DANKBAAR ZIJN!
EN DE MEESTER DENKT, DAT DIE STAKKERS MET EEN EXTRA STUKJE BROOD GEHOLPEN ZIJN!
... DE DIEREN-PEST!
ALSOF HU BIJ ZOU ZIJN MET EEN STUKJE BROOD ALS'IE DAG EN NACHT OP HET IJS ZOU MOETEN ZITTEN!
... ZONDER SCHOENEN!
LUISTER WOUTER, IK HEB EEN PLANNETJE! PSSST, PSSST, PSSSST!
HEEL GOED! MAAR EERST NOG EEN MILKY WAY!
WIJ ZWEREN NOOIT MEER MILKY WAY'S TE ZULLEN ETEN VÓÓR WIJ DE VOGELS HEBBEN GEHOLPEN.... ALS DÉZE OP IS... MJUM, MMM!
DE VOLGENDE MORGEN:
LIEVE HELP, ALLE VOGELS ZIJN WEG... ZE ZULLEN TOCH NIET..... VERSCHRIKKELIJK!!
POELE, POELE!
GAK, GAK, GAK!!
IET! IET! IEIET!!
LIEVE ZUSTER, IK GELOOF, DAT WIJ WEER RECHT HEBBEN OP EEN MILKY WAY! ALSTUBLIEFT!
GAK, GAK!!
LATEN WE HOPEN, DAT PS VORST LANG AANHOUDT.
EN ELKE DAG EEN MILKY WAY!
HET ZOU VERSCHRIKKELIJK WREED ZIJN, DIE ARME BEESTJES WEER DE KOU IN TE STUREN....
school wegens dierenliefde gesloten
Milky Way
MILKY WAY IS FIJN VOOR DE LEKKERBEK EN LATER AAN TAFEL HEB JE TÓCH NOG TREK!